

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 71/2015
17.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у спору тужиоца ЗИПП а.д. из П., кога заступа С.Д., адвокат из С., против тужених Л. и Д.Р. из С., кога заступа П.Г., адвокат из К., ради предаје пословних просторија и накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиоца, изјављеним против пресуде Основног суда у Јагодини, Судска јединица у Свилајнцу П 93/2010 од 29.01.2013. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1384/2013 од 16.01.2014. године, у седници већа одржаној 17.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиоца изјављен против пресуде Основног суда у Јагодини, Судска јединица у Свилајнцу П 93/2010 од 29.01.2013. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1384/2013 од 16.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини, Судска јединица у Свилајнцу П 93/2010 од 29.01.2013. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су тужени обавезани да тужиоцу предају у суддржавину пословне просторије – локале у пословном Тржном Центру Е. у С. у улици ... број .., број зграде .., на КП бр. ... и то у приземљу – пословни простор број ..., површине 43м² и пословни простор број ... површине 4м², а на спрату пословни простор број ... површине 44м² и пословни простор број ... површине 4м². Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу предају самосталну државину пословни простор описаним у ставу првом изреке испражњен и исељен од свих лица и ствари као и да тужиоцу на име накнаде штете исплате 1.728.000,00 динара са припадајућом каматом. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 1384/2013 од 16.01.2014. године ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу и

првостепену пресуду потврдио у ставу првом и другом изреке, а ставом другим изреке укинуо је решење о трошковима парничног поступка садржаног у ставу трећем изреке првостепене пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

По добијању обавештења Републичког јавног тужиоца ГТ I бр. 272/2014 од 09.05.2014. године тужилац је благовремено изјавио захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости у смислу члана 421. а у вези члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 55/2014) Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Према одредби члана 417. ЗПП Јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона ако је противно одредбама тог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3. тог закона).

Ако јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у предвиђеним роковима, странке су на основу члана 418. ЗПП овлашћене да саме изјаве захтев за заштиту законитости. Странке могу изјавити захтев за заштиту законитости само из разлога који је предвиђен за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу тог правног лека од јавног тужиоца.

На основу члана 3. став 3. истог закона суд неће уважити располагање странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

У конкретном случају тужилац је изјавио захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП са образложењем да је реч о потпуној супротности са позитивним прописима, поретком и правилима морала, јер се тужилац оваквом одлуком суда ставља у неравноправан прологај, и онемогућено му је право својине на објектима тј. на локалима за које је тражио да му се врати државина као неспорно укњиженом власнику.

Позивање тужиоца на законом дозвољен разлог за изјављивање захтева за заштиту законитости није довољно, јер разлози на које тужилац у захтеву указује у суштини се односе на погрешну примену материјалног права па не представљају законом прописан разлог за изјављивање овог ванредног правног лека. Ни обавештење надлежног јавног тужиоца у смислу члана 418. ЗПП странкама, да се саме могу користити тим правним леком не може бити основ за изјављивање овог ванредног правног лека из разлога која нису предвиђени чланом 417. ЗПП.

На основу члана 404. а у вези са чланом 421. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**